

ஆலாபனைக் கவிதைத் தொகுப்பு - ஓர் ஆய்வு

ரா. விஜயலட்சுமி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, பார்வதீஸ் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, திண்டுக்கல்-624002, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Anthology of Praise Poems - A Study

R. Vijayalakshmi a, *

^a Department of Tamil, Parvathys Arts college, Dindigul-624002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

vglakshmi246@gmail.com

Received: 09-12-2021

Revised: 06-05-2022

Accepted: 13-05-2022

Published: 30-07-2022

ABSTRACT

Poets use different strategies to deliver their poetry. While trying to explain a concept, Kavikko Abdul Rahman is one of those who not only says the meaning but also writes using strategies to arouse interest and feelings in the minds of the readers. Abdul Rahman's poetry has received the Sahitya Akademi Award for his poem "The purpose of poetry is to realize that poetry is a unique spiritual pleasure." After 1960, Abdul Rahman was a treasure to the world of poetry. He is famous for his poetic poems. His style is to hook listeners with puns. Vaanapadi worked with movement poets. He is one of those who have established a place for himself in the field of new poetry. With his poetry collection "Paal Veedhi," he has established himself as an experimental writer. He has explained the natural feelings of man through intimate poetry. Humanity fills itself in a circle. The poetry collection of Abdul Rahman's "Anthology of Praise Poems" explains that humanity is crawling here as images without content. This article seeks to examine the poems in these praise poetry collections. Abdul Rahman's poems are expressions of emotions. Based on these, he aims to highlight feelings and imaginations in his poems. Abdul Rahman's poems have little political purpose, but social consciousness is abundant in his poems.

Keywords: Losers of Life, Sixth Sense, Success Human Intellect, Humanity, Dream

முன்னுரை

1960-க்குப் பின்னர் கவிதை உலகுக்குக் கிடைத்த பொக்கிஷம் அப்துல் ரகுமான். இவர் கவியரங்கக் கவிதைகளால் சிறப்படைந்தவர். சிலேடை வார்த்தைகளால் கேட்போரைக் கவர்வது இவரது பாணி. வானம்பாடி இயக்கக் கவிஞர்களோடு இணைந்து இயங்கியவர். வானம்பாடி இயக்கக் கவிஞர்களோடு இணைந்து இயங்கியவர். புதுக்கவிதைத் துறையில் தனக்கென்று ஓர் இடத்தை நிலைநிறுத்திக் கொண்டதில் இவரும் ஒருவர். இவரது 'பால் வீதி' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு மூலம் தம்மை ஒரு சோதனைப் படைப்பாளியாக இனங்காட்டிக்கொண்டார். மனிதனின் இயல்பான உணர்வுகளை நேயர்விருப்பக் கவிதை மூலம் விளக்கியுள்ளார். மானுடம் தன்னை ஒரு வட்டத்திற்குள் நிரப்பிக்கொள்கிறது. மனிதத்தன்மை இங்கு வியாபகப்படாமல் உள்ளடக்கம் இல்லாத உருவங்களாக வலம் வருகின்றது என்பதை அப்துல் ரகுமானின் 'ஆலாபனை' என்ற கவிதைத் தொகுதி விளக்குகிறது. இந்த ஆலாபனைக் கவிதைத் தொகுப்புகளில் உள்ள கவிதைகளை இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகிறது (Abdul Rahman, 1995).

கவிதைகள் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்துள்ளன (Abdul Rahman, 1995). இவற்றின் அடிப்படையில் உணர்வுகளையும் கற்பனைகளையும் தனது கவிதைகளில் எடுத்துக்காட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார்.

கவிதைகளில் அரசியல் நோக்கம் குறைவாக இருந்தாலும் அவரது கவிதைகளில் சமுதாய உணர்வு மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது (Abdul Rahman, 1995).

அப்துல் ரகுமானின் மொழிநடை

குறியீடுகளும் படிமங்களும் சொல்லின் ஆளுமைக்கும் மரபினுடைய சந்தத்திற்கும் இசைந்துகொடுப்பது அப்துல் ரகுமானின் மொழிநடை (Abdul Rahman, 2014a). தமிழ்ப் பயிற்சியும் இஸ்லாமியத் தத்துவப் பின்புலமும் ஸ்தூபி, ஜென் கூறுகள் இவருடைய கவிதைகளில் உள்ளுறைகளாக உள்ளன. கவிதைகளுள் குறிப்பாகத் தமிழ் உரைநடையில் இவை அனைத்தும் சேரும்பொழுது அவை கவிதையின் உருவ உள்ளடக்கத்தை வெளிக்கொணர்கின்றன (Abdul Rahman, 2012). இலக்கிய நடை என்பதைத் தாண்டி அழகியல் என்னும் பார்வையில் தமது பண்பாடுகளை நுணுக்கமாக வெளிக்கொணர்வதே அப்துல் ரகுமான் மொழிநடையின் தனிச் சிறப்பு எனலாம் (Abdul Rahman, 1995).

காலச்சுவடுகளைப் பதியுங்கள்

வாழ்க்கை அனுபவங்களின் கோவை. சமூகப் பயனின்றி வாழ்ந்து மடிவதில், பிறப்பின் பயன் சிறப்பில்லை. அஃறிணை ஜீவன்கள் தம் பிறப்பின் பயனை மலரச் செய்து பின் மரணிக்கின்றன (Abdul Rahman, 2014b). மனித உருவம் தாங்கிய நீ பிறப்பின் பயனாக ஏதாவது ஒரு வகையில் சுவடுகளைப் பதித்துச் செல். உனக்காக பூமி செய்த தியாகங்களின் எண்ணிக்கை அளவிட முடியுமா?

“இறக்கப் போகிறவனே! நில்

கணக்கை முடித்துவிட்டுப் போ

வாழ்க்கையெல்லாம் பற்று எழுதியவனே

உன் பங்குக்கு ஒரு வரவாவது

வைத்துவிட்டுப் போ”

இவ்வரிகள், தனிமனிதனின் சிந்தனையைத் தூண்டித் தொலைத்து நிற்கின்றன (Abdul Rahman, 1995). இன்றைய உலகம், வாழ்வு என்பது செல்வமும் அவை கட்டமைக்கும் வசதிகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது (Abdul Rahman, 2013). மாறாக வாழ்வு என்பது ஒவ்வொரு நாளும் நாம் தவறிய சம்பவங்களில்தான் பொதிந்து கிடக்கிறது.

“உன் மனைவியின் கொலுசில்

உன் குழந்தையின் சிரிப்பில்

உன் அண்டை வீட்டுக்காரனின்

கை அசைப்பில்

தெருவில் போகின்ற அந்நியனின்

திரும்பிப் பார்த்தலில்

வாழ்க்கையின் சங்கீதம் ஒலிக்கிறது

நீயோ கேட்பது இல்லை”

என்பதனை என்ற கவிதை வரிகளின் வழியே வெளிப்படுத்துகிறார் (Abdul Rahman, 1995).

அப்துல் ரகுமானின் கவிதைகளின் பொதுவான நோக்கம்

கவிதைகள் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்துள்ளன. இவற்றின் அடிப்படையில் உணர்வுகளையும் கற்பனைகளையும் தன் கவிதைகளில் எடுத்துக்காட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார் (Abdul Rahman, 1995).

அப்துல் ரகுமான் கவிதைகளில் அரசியல் நோக்கம் குறைவாக இருந்தாலும் அவரது கவிதைகளில் சமுதாய உணர்வு மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

இவரது கவிதைகள் இலக்கிய இன்பம் தருவதாவே அமைந்துள்ளன. அப்துல் ரகுமானின் நோக்கத்தைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- இயற்கையைப் பாடுதல்,
- காதல் சுவை,
- சமுதாயம்,
- இலக்கியச் சுவை,
- அரசியல் களம்,
- வாழ்வை இழந்தவர்கள்

இதில் ஆலாபனைக் கவிதை மனித சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தும் போக்கில் அமைந்துள்ளது. மேலும் வாழ்க்கை அனுபவத்தை எடுத்தியம்புகிறது.

ஐவகை நிலங்கள் பற்றியும் அவை மண்மகளின் அங்கமாகக் காட்சி தருகிறது என்பதையும் தமது கவிதையில் கூறியுள்ளார். வாழ்க்கையில் இரண்டு உண்டு ஒன்று களவு வாழ்க்கை; மற்றொன்று கற்பு வாழ்க்கை. இதில் காதல் (களவு) வாழ்க்கை பற்றி எழுதியுள்ளார். ஒருவர் குறைகளை நேரடியாகக் கூறாமலும், தனிப்பட்ட முறையில் கூறாமலும் மறைத்துக் கூறுவதே இலக்கிய நெறியாகும். இலக்கியம் தம் சமுதாயத்தின் பின்புலத்தை ஒட்டியே அமைகிறது.

பொருளாதாரமும் ஆதிக்கமும் ஒருதலைச் சார்பான தன்மையிலேயே குவிந்துள்ளது என்பதை தனது கவிதையில் சொல்லியுள்ளார். வாழ்வு என்பது செல்வமும் அவை கட்டமைக்கும் வசதிகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது என்பதை தமது கவிதைகள் மூலம் விளக்கிள்ளார்.

மனித உறவுகளின் மாற்றுச் சிந்தனை

உயிரினங்கள் தமது தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு ஏற்ப, இயற்கையின் அமைப்பு அமைந்துள்ளது. அவற்றின் வழியாகவே தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்கின்றன. ஆனால், மனித உலகம் இயற்கையைச் சிதைத்து அவற்றினைத் தமக்கானதாகத் தகவமைத்துக்கொண்டு இயற்கைவாழ் உயிரினங்களை அழித்து வருகின்றது. விலங்கினங்கள் எவையும் மனிதனை மாற்றம் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் மனிதன் விலங்கினங்களைத் தம் விருப்பம்போல் மாறச்செய்து அவற்றின் இயற்கைச் சுதந்திரத்தினைக் கெடுத்து உலக இயற்கைக்குத் தீங்கு விளைவிக்கின்றான். இந்நிலையினை ஆசிரியர்,

“அன்றொரு நாள் பார்த்தேன்

மரத்தடியில்

கூண்டுக்குள்ளிருந்து

வெளியே நடந்துவந்த கிளி

ஒரு மனிதனுக்கு

வருங்காலத்தை

எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டுக்

கூண்டுக்குள் சென்றது

மற்றொரு நாள் பார்த்தேன்

என் வீட்டு வாசலில்

ஒரு 'பூம்பூம் மாட்டுக்காரன்

அவன் சொல்வதற்கெல்லாம்

அந்த மாடு தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தது

மனிதனைப் போல”

என்ற கவிதை வரிகள் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார் (Abdul Rahman, 1995).

மனிதனின் ஆரம்பகால நிலை

காடுகளில் காட்டுமிராண்டிகளாய்த் திரிந்த மனிதன், இயற்கையைத் தன் ஆடைகளாகவும் தான் பயணப்படுகின்ற இடங்கள் அனைத்தையும் தமது வீடுகளாகவும் கொண்டு சுதந்திரமாகப் பூமியில் உலா வந்தான். அவனுக்கான நிர்வந்தம் என்பது எதுவும் இல்லை. ஆனால் அவன் வழித்தோன்றல்களாகிய இன்றைய மனிதகுலம் எல்லாம் வித வசதிகளைப் பெற்றும் காயங்களை இரத்தம் வடிக்கின்ற இரணங்களாக மாற்றி மருந்து தேடி அலைகிறது. மனிதமனம் வஞ்சனை, பொறாமை, கோபம், விரோதம், காமம் போன்றவைகளுக்குக் கைதிகளாய்க் கட்டுண்டு கிடக்கிறது. இதனை ஆசிரியர் கிண்டலாக,

“நீ குகை இருட்டில் வசித்தாலும்

பிரகாசமாய் இருந்தாய்

நாமோ மின்சாரப் பிரகாசத்தில் வசித்தாலும்

இருட்டாக இருக்கிறோம்

நீ காட்டில் விலங்குகளோடு பயமில்லாமல் இருந்தால்

நாமோ நாட்டில் மனிதர்களுக்குப் பயந்துகொண்டு

வாழ்கிறோம்”

என்ற வரிகள் மூலமாக எடுத்துரைக்கிறார் (Abdul Rahman, 1995).

முறைப்படுத்துதல்

ஆணாதிக்கச் சிந்தனையின் தளத்தில் பெண்மையின் குரல்வளை நெறிக்கப்பட்டு அடிமையின் பிரதிகளாகவும் உற்பத்தி இயந்திரங்களின் தொழில்முறைகளாகவும் ஆண்கள் கட்டமைக்கும் எழுத்துச் சொல்லாடல்களின் மொழியாகவும் பெண்ணினத்தின் பயணங்கள் இருந்து வருகின்றன.

இரண்டாம் நிலை மாந்தர்களாக வரையறுத்த முதல் நிலை ஆதிக்கம், அவளது உடல், பொருள் மற்றும் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளை உணரவில்லை. மாறாக முழுங்கடித்து நுகரும் சதைப்பிண்டங்களாகவே காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. நுகர்வின் அடையாளங்களாகத் தெரிந்த அளவிற்கு, அவளது பெண்மை அறியப்படாமலும் போற்றப்படாமலும் புறக்கணித்து வருவதற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் தலைகுனிந்து குற்ற உணர்வுடன் அவள் முன்பு நிற்பதாக ஆசிரியர் சுட்டுகிறார். மேலும் பெண்மை என்னும் தெய்வீக நெருப்பால் ஆணினைத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்த வேண்டுமாய் ஆலாபனை செய்கின்றார்.

“அம்மா, சகோதரி, காதலி, மனைவி, மகள்,

வைப்பாட்டி, வேசி என்று

எங்கள் விளையாட்டிற்கான பொம்மையாகவே

உன்னை ஆக்கினோம்

இதோ! உன் முன்னால் குற்ற உணர்ச்சியுடன்

தலைகுணிந்து நிற்கிறோம்

உன் பெண்மை என்ற

தெய்வீக நெருப்பால்

எங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக”

(Abdul Rahman, 1995)

முடிவுரை

கவிஞர்கள் தங்களது கவிதையைக் கூறப் பல்வேறான உத்திகளைக் கையாளுகின்றார்கள். ஒரு கருத்தை விளக்க முயற்சிக்கும்போது அக்கருத்தை மட்டும் சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் படிப்போர் மனத்தில் ஆர்வத்தை, உணர்வைத் தூண்டி இன்பம் தரும் விதமாக உத்திகளைப் பயன்படுத்தி எழுதுவதில் அப்துல் ரகுமானும் ஒருவர். “கவிதை தனித்த முருகியல் இன்பம் வாய்ந்ததென்றும் அதை உணர்ந்து தினைப்பதே கவிதையின் பயன்” என்பதற்கிணங்க அப்துல் ரகுமானின் கவிதைக்குச் சாகித்ய அகாடமி விருது கிடைத்துள்ளது. சமூகத்தில் உள்ள மக்களுக்குத் தன் கவிதையின் மூலம் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தியுள்ளார். சமூகத்தின் பன்முகச் சூழலில் உள்ள பிரச்சினைகளை வெளியிலே தன் கவிதையின் மூலம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். சமூகத்தை நல்வழிப்படுத்துவதற்கான கேள்விகளையும் கேட்டு அதற்கான பதில்களைக் கூறியுள்ளார். மேலும் நம்முடைய தற்போதைய நிலைமை என்ன என்பதைப் பற்றியும் தமது கவிதை வரிகள் மூலம் அறிய வைத்துள்ளார் என்பது இக்கட்டுரை விளக்கியுள்ளது.

References

Abdul Rahman, (1995) Aalapanai, Kaviko Pathippagam, Chennai, India.

Abdul Rahman, (2012) Kavithai Oor Arathanai, Universal Publishing, Chennai, India.

Abdul Rahman, (2013) Kavik Ko Kavithaigal Part 1, National Publication, Chennai, India.

Abdul Rahman, (2014a) Kavik Ko Kavithaigal Part2, National Publication, Chennai, India.

Abdul Rahman, (2014b) Azhagai Aaradhippom, Universal Publishing, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License